

[Landbrugsministeren]

besætninger, og at disse hyppigt har større fleksibilitet med hensyn til pladsforhold end mindre besætninger. Endvidere opdages en eventuelt negativ indflydelse fra pasningen lettere i store besætninger, fordi det er muligt at sammenligne mellem de enkelte passere inden for besætningen. Af negative faktorer fremhæves bl.a., at det med stigende besætningsstørrelse bliver vanskeligere at opretholde en ensartet og konstant beskyttende besætningsimmunitet over for almindeligt forekommende smitstoffer, og at det i store intensivt drevne besætninger er vanskeligere at kontrollere problemer med infektionssygdomme.

Statens erstatningspligt

Som nævnt skønnes meget store besætninger at udgøre et praktisk problem i tilfælde af nedslagning i forbindelse med udbrud af smitsomme husdyrsygdomme. Selv med en ensartet smitterisiko for store og små besætninger vil meget store besætninger i tilfælde af nedslagning ved sygdomsudbrud medføre, at en ubetinget erstatningspligt for det offentlige vil kunne indebære store økonomiske konsekvenser. Husdyrsygdomslovens § 29, stk. 2, åbner derfor mulighed for en maksimering af erstatningen. Med henblik på at foretage en analyse af de dyresundhedsmæssige aspekter til brug for overvejelserne angående den nævnte maksimering af erstatningen blev der under Landbrugsministeriets nedsat en sagkyndig arbejdsgruppe.

I december 1991 afgav arbejdsgruppen en rapport om erstatning ved nedslagning af dyr og driftstab i forbindelse med bekæmpelse af smitsomme husdyrsygdomme.

I rapporten anfører arbejdsgruppen, at den ikke finder det ønskværdigt at sammenkæde regler om beskyttelsesforanstaltninger og regler om erstatning ved nedslagning. Gruppen finder, at regler for smittebeskyttelse af større dyrehold i givet fald bør udfærdiges med hjemmel i andre bestemmelser i husdyrsygdomsloven end bestemmelsen i lovens § 29 om maksimering af erstatningen.

Miljømæssige forhold

Af miljømæssige forhold, der relaterer sig til størrelsen af bedrifterne, kan nævnes mængden af husdyrgødning, som produceres og skal

anvendes miljømæssigt forsvarligt, samt støj- og lugtgener, der er et spørgsmål om placering af bedrifterne i forhold til beboelse m.v.

For at sikre disse miljømæssige hensyn har Miljøministeriet fastsat forskellige krav til drift og lokalisering af landbrugsvirksomheder.

Der er fastsat driftsmæssige krav til harmoni mellem husdyrhold og jordtilliggende. Der er således regler for antallet af husdyr i forhold til bedriftens areal med henblik på at sikre en miljømæssigt forsvarlig udbringning af husdyrgødning inden for den enkelte landbrugs-ejendom. For kvægbrug gælder, at der maksimalt må udbringes husdyrgødning fra 2,3 dyreenheder (1 DE svarer til en malkeko af stor race på årsbasis) pr. ha. For svinebrug og brug uden husdyrproduktion må der højst udbringes husdyrgødning fra 1,7 DE (1 DE svarer til 3 søer eller 8 slagtesvin på årsbasis) pr. ha, og for andre husdyrbrug husdyrgødning svarende til 2,0 DE pr. ha.

Såfremt de enkelte landbrugsbedrifter ikke råder over det fornødne landbrugsareal til at udbringe den producerede mængde husdyrgødning efter gældende regler, kan der indgås aftaler med naboer om afsætning af den overskydende mængde husdyrgødning.

På baggrund af data fra Danmarks Statistiks Landbrugs- og Gartneritælling er det vurderet, at ca. 8 pct. af landbrugsbedrifterne i dag har behov for at indgå sådanne aftaler. Det gælder fortrinsvis bedrifter med svineproduktion.

Der er tillige fastsat krav til lokalisering af erhvervsmæssigt dyrehold med henblik på at minimere støj- og lugtgener. Ved lokalisering af erhvervsmæssigt dyrehold skal der overholdes forskellige afstandskrav i forhold til nabo-beboelse, byzone og sommerhusområder afhængig af brugstype og antal dyreenheder. Kommunalbestyrelsen kan dog godkende etablering, udvidelse eller ændring af f.eks. stalde og gødningsanlæg inden for de fastsatte afstandskrav. Stalde og lignende samt møddinger og gylletanke skal i øvrigt overholde nærmere fastsatte afstandskrav til offentlig vej, naboskel, levnedsmiddelvirksomhed, vandløb m.v.

Er der tale om svine- eller fjerkræbrug over 250 DE erstattes de nævnte lokaliseringsbestemmelser af en konkret miljøgodkendelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven. Godkendelsen skal bl.a. gives på grundlag af bedriftens